

Fængselsinspektører. Indstillingen indeholder forslag om oprettelse af særlige afdelinger med i alt ca. 125 pladser for rockere og andre stærke indsatte.

Den indstilling er for tiden under overvejelse, men jeg kan oplyse, at både i den indstilling og i de forudgående overvejelser om foranstaltninger over for stærke indsatte indgår forslaget om en udvidet adgang til at overføre disse indsatte til andre afsoningssteder.

Imidlertid kan jeg sige, at der i forbindelse med den budgetmæssige undersøgelse af Kriminalforsorgen, som er en del af finanslovforståelsen, også skal ses på eventuelle bygningsmæssige behov i relation til de stærke indsatte.

Med hensyn til punkt 12 kan jeg oplyse, at der allerede er særlige institutioner til mindre personalekrævende indsatte, idet Statsfængslet i Gribskov og Statsfængslet Kærshovedgård til hæftere og bødefsonere har en væsentlig lavere personalenormering end de øvrige statsfængsler, og der er ikke de samme udbyggede sociale og behandlings- og beskæftigelsesforhold som i de øvrige fængsler.

Forslaget om weekendfængsler i punkt 14 er ikke nyt. Og jeg er enig i, at kortere straffe bør afsones således, at der i rimeligt omfang tages hensyn til bl.a. den dømtes arbejdsforhold, hvilket i øvrigt allerede sker gennem reglerne om udsættelse af afsoning, men for mig at se vil der være en række tungtvejende problemer forbundet med indførelse af weekendfængsler.

F.eks. vil det føre til en meget ujævn og uhensigtsmæssig udnyttelse af fængslerne og til personalemæssige problemer, fordi afsoningsformen kræver en særlig bemanning af institutionerne i weekenden.

Så umiddelbart mener jeg ikke, at fordelene ved weekendfængsler står mål med de problemer, som en sådan ordning vil medføre.

I øvrigt vil undersøgelsen af Kriminalforsorgens forhold, som jeg nævnte før, formentlig bidrage til en klarlægning af fordelene og ulemperne ved en sådan alternativ afsoningsform.

I punkt 18 foreslås, at de indsatte selv bør vedligeholde anstalterne og stå for den daglige drift.

Det er jeg enig i. Og også i dag er det de indsatte selv, der i fritiden skal sørge for indkøb, madlavning og rengøring. Tingene bliver ikke længere serveret for dem; de må som alle andre i samfundet selv varetage disse opgaver.

Der vil selvfølgelig være opgaver, som de indsatte på grund af farlige, tidsmæssige eller

sikkerhedsmæssige forhold, ikke kan udføre, men jeg kan garantere, at de opgaver, der kan udføres af de indsatte, normalt også bliver det.

For så vidt angår punkt 20, kan jeg nævne, at de indsatte i de lukkede fængsler ikke må have edb-anlæg i deres opholdsrum.

I de åbne anstalter kan det tillades, når uddannelsesmæssige eller arbejdsmæssige forhold i det enkelte tilfælde taler for det. Men under alle omstændigheder må tilladelsen kun gives, hvis der ikke er fare for misbrug, og hvis ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn ikke taler imod det.

Og der er et helt generelt forbud mod mobiltelefoner i alle anstalter, og Kriminalforsorgen har i februar 1996 indført et forbud mod at medbringe mobiltelefoner ved besøg i lukkede anstalter.

Til sidst vil jeg sige, at jeg naturligvis er indstillet på at tage en nærmere drøftelse af de enkelte punkter i beslutningsforslaget. Min konklusion er dog, at vi på Kriminalforsorgens område er opmærksomme på de ting, der er nævnt i forslaget, og at der på de områder, hvor der er behov for det, er taget de nødvendige initiativer for at fremme de drøftelser og forhandlinger, vi skal have, når vi kommer på den anden side af det store analysearbejde, der forestår i foråret 1998.

Else Marie Mortensen (S):

Som forslagsstillerne i bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 38 selv henleder opmærksomheden på, er der tale om et genbrugsforslag.

I mange andre sammenhænge kan genbrug være udmærket. Det kan der være meget god økonomi og fornuft i, men det synes vi nu ikke er tilfældet i denne omgang.

Justitsministeren har på sin sædvanlige udmærkede facon redegjort for den udvikling, der har været, og de tiltag, der er iværksat på dette område i de seneste år.

På nogle punkter vil visse personer, måske mest de indsatte i fængslerne, nok opleve, at der er sket en lang række opstramninger. Andre, herunder de retspolitiske ordførere for Socialdemokratiet, mener, at der er tale om en passende afbalancering af afsoningsforholdene i relation til de ændringer, der i øvrigt er sket i sammensætningen af de indsatte i anstalterne, forbrydelsernes art og udviklingen i øvrigt.

Når vi taler om forbrydelse og straf, drejer temaet sig om en afbalancering mellem hensyn-